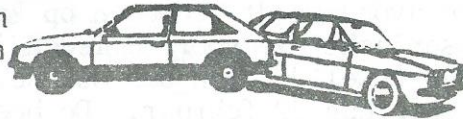

De eerste stamhiketrailtocht.

afl. 1. Hoe zeven dappere stammannen de strijd met de elementen overleefden.

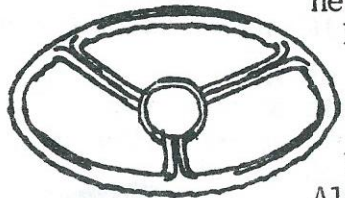
Op 4 januari klommen 7 uit de kluitengewassen kerels in 2 gereedstaande automobielen.

De eerste wagen was het alom bekende en gevreesde Landman Mobiel. De tweede was het stoere en dappere brik van Dalan.

Regen, wind, koude en gladheid trotserend begonnen de mannen aan hun gruwelijke taak, die zij, wat er ook zou gebeuren, zouden volbrengen, Desnoods tot de dood door uitputting zou volgen.

Na een uur aanhoudend knokken tegen gladheid en hoge wc-nood hield Olger het niet langer vol, hij moest de race tegen de tijd staken om zijn grote probleem tegen een angstig kijkende boom op te lossen. Terwijl Olger zijn gigantisch gezwollen blaas leeg drukte, werkten de overige inzittenden als paarden aan de falende ruitenwisser. Door hun volhardend en doortastend optreden kon de reis met zwiepende wisserslagen worden hervat.

Na nog een uur worstelen met stuur en rem- en gaspedaal kon Olger -met een groots gevoel voor de op ons loerende gevaren- ons binnenbrengen.

Aldaar gingen wij -prikkeldraad en zand negerend- ons thuiskamp verkennen. Na lang speuren vonden wij een stek waar we dan veel later in de nacht onze tent konden gaan neerzetten. Maar eerst moesten wij onze heilige plicht nog volbrengen.

Olger en Allan, onze noest werkende chauffeurs moesten ons naar Zandvoort rijden, waar dan de werkelijke strijd zou ontbranden.

Een uur later waren wij daar ook aangekomen en na de verschrikkingen van een snackbar te hebben doorstaan konden we met zoute tranen op onze wangen afscheid nemen van onze dappere gladheidsspecialisten. Zij zouden met zijn tweeën naar het thuiskamp terugkeren om ons daar op te wachten.

Toen het laatste motorgeronk in de verte was verdwenen konden we met een brok vol spanning in de keel beginnen.

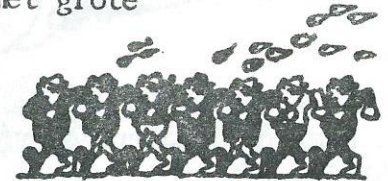

Om bij het strand te komen moesten we eerst een met prikkeldraad overwoekerde afgrond nemen. Met ware doodsvrachting lukte dit.

Vanaf dat punt op het strand was het onze taak de weg naar het kampterrein terug te vinden. Een bijna onmogelijke opgave. Maar we waren er klaar voor.

Met ingehouden spanning en met grote stappen begonnen we.

Het was vreselijk. De storm bulderde je in de oren. Het tempo was moordend en moest moordend blijven om op tijd terug te zijn.

We liepen naast elkaar om zo weinig mogelijk last te hebben van de striemende sneeuwvlagen. Af en toe wadend door het mulle zand kwamen we steeds dichterbij het eindpunt.

We moesten af en toe een stevige slok nemen om tenminste wat warmte te behouden.

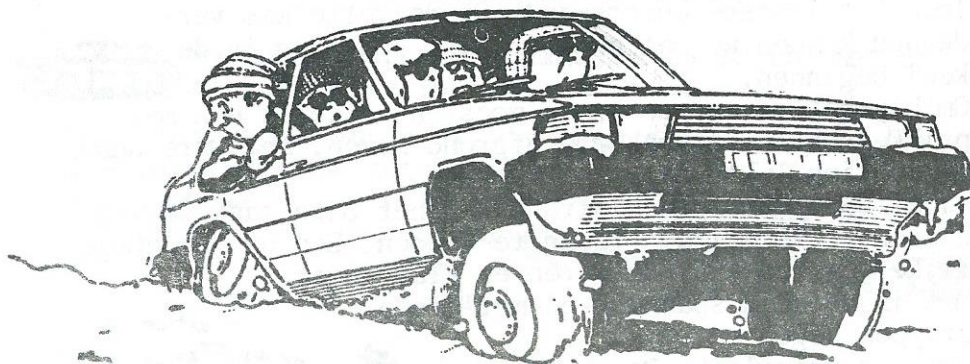
Na een uren durende barre tocht zagen we verderop het zwakke schijnsel van Allans koplampen.

Met een laatste heftige krachtsinspanning konden we er ons heenslepen. Om daar op het pad in elkaar te zakken. We konden niet meer. Sommingen konden zelfs hun schoenveters niet meer bewegen.

Maar dat gaf allemaal niet, we waren immers veilig in de deskundige handen van onze begeleiders aangeland. Hoe het ons gelukt is de tent nog op te zetten is voor mij een raadsel. Maar ik weet wel dat we daarna een door Allan uitgezocht café hebben bezocht. Hierna zijn we weer teruggereden en hebben gegeten.

Om plus minus vier uur heb ik me in een slaapzak kunnen wurmen. We sliepen allemaal goed die nacht, dat moge duidelijk zijn.

De volgende ochtend hebben we, na ontbeten te hebben, de tent afgebroken en zijn we er tussen uit geknepen. We scheurden, onderbroken door een paar slippartijen, in één keer door naar Woerden. Het was jammer dat het

niet harder sneeuwde en dat we niet harder dan 50 km durfden. Maar de jubileum stamhiketrail te Zandvoort was volbracht.

Ritsaert Snijder

+++++

Opgeven voor de stamhiketrailtocht 1987 kan al, maar dan moet u wel vlug zijn, want de inschrijftermijn sluit op 1 januari 1987 en u begrijpt dat de mensen die op 2 januari om inschrijving vragen te laat zijn, want dan is de inschrijftermijn gesloten. Na deze datum kunt u u echt niet meer opgeven. Uw enige redmiddel is dan het giroboek. Als u nog mee zou willen gaan zou u een bedrag boven de f 5,67 op gironr. 720198 moeten storten.

Opgeven voor de stamhiketrail '88 kan niet meer. Opgeven voor stamhiketrail '89 kan niet. Dáár moet u nog even geduld voor hebben.

Ritsaert Snijder
Marco Beckers

'dit is maar een héél kleine greep uit het assortiment gereedschappen en ijzerwaren van Gerritse. Je moet zelf maar eens gaan kijken wat ze dáár allemaal hebben!'

